

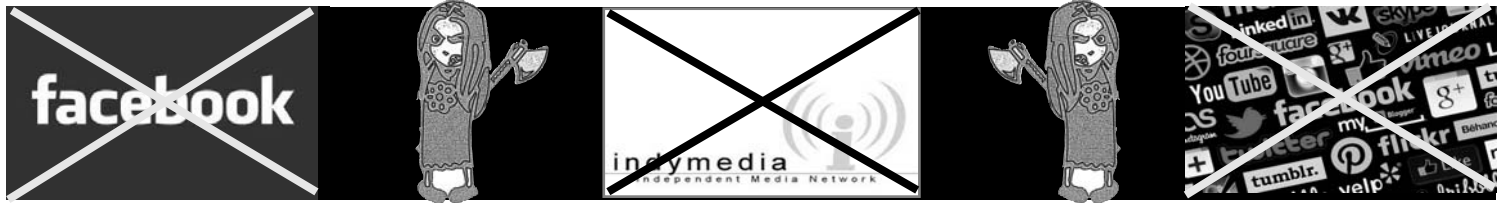
facebook, indymedia και σχόλια απ' το σπίτι...

Ο διακαής πόθος των εφαρμοστών της τάξης και της ασφάλειας αυτού του κόσμου ήταν ανάμεσα στα άλλα να γνωρίζουν τις προθέσεις, τα σχέδια, τα προβλήματα κ.ο.κ. οποιουδήποτε δε γούσταρε την εξουσιαστική πραγματικότητα ώστε να τα χρησιμοποιήσουν εναντίον του. Αντίστοιχα οι κάθε είδους αμφισβητίες της τάξης και της ασφάλειας ένα από τα βασικά που έπρεπε να κάνουν είναι να μην επιτρέψουν να γίνει κάτι τέτοιο. Σχέσεις εμπιστοσύνης, στεγανά είτε σε κοινωνικό είτε σε πολιτικό επίπεδο, ηθικοί κώδικες, βασικοί κανόνες προστασίας, όλα βασισμένα στην αντίληψη πως ο αντίπαλος είναι πολυμήχανος και επίμονος. Παρ' όλες τις υπηρεσίες που φτιάχτηκαν για τέτοιους σκοπούς από το σύμπλεγμα της ασφάλειας, από μόνες τους δεν αρκούσαν... Ανάμεσα σε άλλους εκεί αναδείχτηκε η χρησιμότητα της δημοσιογραφικής φάρας. Αλλά αυτά είναι λίγο πολύ γνωστά. Και ερχόμαστε στο σήμερα...

Οι περιορισμοί που υπήρχαν στα πιο πάνω ήταν σαφείς και επιδρούσαν στην αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών ασφαλείας. Ο δημοσιογράφος τα έλεγε επώνυμα, οι υποκειμενικές εκτιμήσεις διαφόρων αδιάκριτων αυτιών είχαν

περιθώριο λάθους, οι υπάλληλοι του συμπλέγματος έπρεπε να χτυπάνε δωδεκάωρα σε καφετέριες, συνελεύσεις (και είναι πολλές οι καφετέριες και πολλές οι διαδικασίες) κ.α. ώστε να καταφέρουν να ακούσουν κάτι αξιοποιήσιμο. Ακόμα χειρότερα έπρεπε να χτίσουν πρώτα το προφίλ του υπεράνω υποψίας και να το στηρίζουν στη συνέχεια ώστε να γίνουν αποδεκτοί.

Και εκεί ήρθαν τα εναλλακτικά media τύπου indymedia με τη λειτουργία της ανώνυμης δημοσίευσης και σχολιασμού στο όνομα έλεγαν της απελευθέρωσης της πληροφορίας. Το μόνο που απελευθέρωσαν βέβαια ήταν τους περιορισμούς. Αυτούσια η επικίνδυνη χαλαρότητα της καφενιακής κουβέντας μεταφέρθηκε στα μέσα αυτά αλλά όχι πια προφορική αλλά με την γραπτή μορφή save as. Εσωτερικά διαδικασιών, πολιτικές αντιπαλότητες, προβλήματα έγιναν επιτέλους προσβάσιμες στα αχόρταγα μάτια του κάθε είδους αντιπάλου. Εν συνεχεία αφού καθιερώθηκε σε τέτοιου είδους μέσα, αυτή η κουλτούρα νομιμοποιημένη πια πέρασε και στα λεγόμενα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και κάποιοι τρίβουν τα μάτια τους και τα χέρια τους...

Κάποιοι τρίβουν τα χέρια τους λοιπόν καθώς νέες δυνατότητες ανοίγονται για το σύμπλεγμα ασφάλειας με την νέου τύπου ιντερνετική "κοινωνικότητα".

Και ακόμα είμαστε στην αρχή. Αυτό που παλιότερα θα ονομαζόταν σοβαρή απροσεξία, επικίνδυνη ανευθυνότητα κοκ. τώρα έχει πια νομιμοποιηθεί ως φυσιολογικό, χρήσιμο ή και απαραίτητο. Ο καθένας πια απενοχοποιούμενος για να έχει την ικανοποίηση ή την ψευδαίσθηση ότι η άποψη του φτάνει παντού απλά πληκτρολογώντας, γίνεται εθελοντικά πληροφοριοδότης για κάθε ενδιαφερόμενο... Και το πρόβλημα δε σταματάει εκεί. Μια κουλτούρα που από τον πραγματικό κόσμο εφαρμόστηκε χωρίς περιορισμούς στο

διαδικτυακό, εξελίχτηκε εκεί, έγινε συνήθεια και ως τέτοια επιστρέφει και στην πραγματική ζωή με αποτελέσματα που σιγά σιγά αρχίζουν φαίνονται.

Στο φινάλε δεν είναι τυχαίο πως όλα αυτά τα ιντερνετικά κόλπα, ό,τι διαφορές μεταξύ τους και αν υποστηρίζουν πως έχουν, συνεχίζουν να μοιράζονται την ίδια λέξη... media. Είτε κλασικά media, είτε ανεξάρτητα media, είτε εναλλακτικά media, είτε τέλος social media, τα media παραμένουν media, η διαμεσολάβηση παραμένει διαμεσολάβηση, η ρουφιανιά παραμένει ρουφιανιά και τίποτα καλό δεν έχουμε να περιμένουμε από δαύτα.-

(... ιούλης 2014)

είναι η χαρά του κάθε ασφαλίτη!

25-3-16

ΥΠΟΨΙΑΣΜΕΝΕΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΕΣ

ή στο λάπτοπ καταλήγουνε του κάθε ασφαλίτη

ενάντια στα κάθε είδους media και τη ρουφιανιά, ηθελημένη ή "κατά λάθος"